

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 79.

Eyvende Sessjon.

30te Møde.

Onsdagen den 16de Januar.

(Fortsat.)

Tscherning (fortsat): Altsaa kan der ikke være nogen Tvivl om, at det, som her er opført som ordinært, maa være tilstrækkeligt, hvis det virkelig omfatter det, som skal ligge indenfor det ordinaire Normalbudgets Omraade, og Summen 900,000 Rd. indeholder i den Henseende ingen Begrænsning, den betegner kun, at Alt, hvad der gaaer ud over den Sum 1,100,000 Rd., har hidtil været bevilget som Extraordinært, og kan for Fremtiden i den første Finantsperiode ogsaa kun blive bevilget som saadant — og derved bortfalder enhver Modstrid, der skulde kunne finde Sted imellem Rigsraadets og vor Bevillingsret, om vi ogsaa ikke antage denne Post, hvorimod det foreskommer mig, at efterat dette Forslag om Ordinært og Extraordinært engang har været opstillet, kunde det give Anledning til Mistydning, om man voterede den første Deel deraf, og ikke den anden. Derimod vil en Mistydning langt mindre let finde Sted, dersom man gaaer ind paa det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Schovelin), som jo, hvad der ogsaa er bemærket af Rigsdagsmanden for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad), ikke betyder Andet, end at kaste den sidste Deel af Paragraphen bort, hvilket uden Tvivl er det simpleste.

Fischer: Det, som af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds

(Monrad), der har ført Ordet for Fleertallets Forslag, er fremsført til Understøttelse for dette, er væsentligt en Analogi med, hvad der skeer i flere andre Tilfælde, navnlig hvad han anførte, at man i Finantsloven opfører Summer, som tidligere have været normerede til en bestemt Udgift, f. Ex. til det lærde Skolevæsen, og dog samtidig dermed forhandler en Lov, som forandrer disse Summer; og han har da paa-viist, at man ikke kommer i Modsigelse med sig selv, ved først at vedtage Finantsloven, og senere paa den antydede Maade foretage Forandringer deri. Dette forholder sig ogsaa ganske vist saaledes; men hvad jeg her maa lægge særdeles Bægt paa, det er, at det hidtil har været den samme lovgivende Forsamling, som vedtager begge Love, baade Finantsloven og de Love, som deri gjøre Forandring. Det er Rigsdagen, som vedtager Finantsloven, og vedtager den med den Dverbeviisning, at den senere kan undergaae Forandringer ved en Lov, som ogsaa vedtages af Rigsdagen, men den ærede Rigsdagsmand overseer i Anvendelsen heraf det meget vigtige Moment, at de Forandringer, der i Fremtiden skulle ske med Hensyn til den Post i Finantsloven, hvorom her er Spørgsmaal, ville skee ikke ved Love, som vedtages af Rigsdagen, men af Rigsraadet. Den ærede Rigsdagsmand siger, at der ikke kan være nogen Modsigelse i, at vi i Finantsloven optage en Post, om hvilken det er tvivlsomt, hvorvidt den vil komme til at gjælde uden som et aldeles løseligt Dverflag, selv om ogsaa Forandringer, som senere skulde indtræde deri, ikke ere afhængige af os (Monrad: Ja, men de skulle foretages paa lovlig Maade!). Ganske vist, men det gjør en meget betydelig Forskiel, om Forandringerne beslattes